

sem a felettünk szörnyen basáskodó »öreg legény« lábszija nem tudta kiverni ezt belőlem. Mikor aztán fölszabadultam, legény lettem, csak még jobban elővett ez a nagy nyavalya. Mindig úgy akartam öltözködni, mint a terenyei fiatal uraság, a magamfajta szegény legényeket kicsinyeltem és szerfölött dörgölöztem az urakhoz. Akadt is néhány uri barátom: a városi jegyző-segéd, meg a szolga-bírósi díjnok, meg egy özvegyasszony ingyenélő fia, a ki csak a készből élt. El is költötte szegény anyjának mindenét; két esztendő múlva úgy állt, mint az ujjam! A korcsma, meg a kávéház volt a legkedvesebb tanyánk; a dolgom meg maradt isten nevében. Volt egy kis apai jus-

keserves sorsnak, de csak ott ragadtam újra és újra. Nem volt elég lelkerőm ismét a dologhoz fogni!

— De most már csak visszajön miközénk? — kérdezte biztatólag az öreg a megtért »tékozló fiút«.

Az szegény nem szólt semmit jó darabig, csak nézte a mellette ülő kis leányt, mintha annak a fényes szeméből olvasott volna választ. A szomszéd műhely füttyös rigójának hívogató nótája:

»Ne menj el, maradj itt,
Majd meglátod, jobb lesz itt,
Magad ülsz az ölemben«

édes varázslattal zengett vissza szívében, mely tele volt örömmel, reménnyel s égő szerelemmel.

jóság is, a ki már a nyelvtani ismeretekben anyyira haladt, hogy nagy nehezen elmotyogja a gyermek-ábécze két kezdő szavát, azt a kedves két szót: »a p a«, meg »m a m a«.

Ismeretlen világok.

— Természettudományi karczolat. —

Örökös mozgás jellemzi a természetet. A nyugvás fogalmát csak az ember alkotá. A természet azt nem ismeri.

Két tényező alkotja a mindenséget. Anyag és erő. Két egymástól elválaszthatlan fogalom. Ahol

Természet után vázolta Greguss Imre.

Szegedi képek: Részlet az alvárosból.

som, annak öt-hat esztendő alatt egészen a nyakára hágtam. Akkorra lett is belőlöm olyan becsületes korhely, hogy párom alig akadt a kis mezővárosban. Bizony nem más, mint a dologtalanság, a könnyű élet reménye vetett erre a szerencsétlen pályára. Azt gondoltam, a sült galamb egyenesen a számba röptül. Hanem száraz kenyér is alig akadt. Ki sem is mondhatom, ez alatt a három esztendő alatt mennyit nyomorogtam. Ha egy kis hangom nem lett volna, még pokolba vert volna minden direktor. De a karban csak elcsusztam, s ha nehezen is tanultam, olyan erős hangom volt, hogy három helyett is fújtam. Sokszor föltettem magamban, hogy bucsut mondok a

— Ha megtartanak, itt maradok legénynyek, — tört ki belőle nagy nehezen a szó s lázas rajongással szoritotta meg az öreg oda nyújtott kezét. — Színész soh'sem válnék belőlem! becsületes csizmadia mester meg még talán lehetek! A régi kenyéren majd csak valahogy eltengődöm; legalább nem kell félnem az éhenhalástól, mint eddig. Dolgozni akarok s akkor tudok is!..

Igy lón Dalos Zoltán színművészből csizmadia mester, a ki most, mint Rigó Mihály, Zombékoson első ember a mesterségében. A füttyös rigó nótája is beteljesült, azzal a különbséggel, hogy bizony nem maga ül Erzsike a boldog ember ölébe, de egy kis szőke fürtös, gagyogó

e kettő jelen való, ott mozgás is jelentkezik. Az anyag pedig betölti a mérhetlen mindenséget. Ezért mondám, hogy minden, ami létezik, mozgásban van.

A nyugvás az a halál, a megsemmisülés fogalma. Nirvana az, miről a rajongók és kedélybetegségek álmodoznak. A természet a halált nem ismeri.

Hogy az anyag tölti be a mindenséget: nincs a ki kétségbe vonná. De sokan valának, kik más-kép és ismét másféleképen akarták értelmezni az anyag mibenlétét.

Némelyek szerint anyag az, ami a tért betölti. E meghatározás szűk, az értelem által el nem